

Франц Шуберт 1797 - 1828

Франц Шуберт

Австрійський
композитор, один із
основоположників
романтизму в музиці.

Народився в сім'ї шкільного вчителя
в Ліхтенталі — в передмісті Відня.

Будинок Ф.Шуберта у Відні

Ранні роки

Першими музичними
наставниками були
батько (скрипка),
старший брат Ігнац
(фортепіано) та регент
приходської церкви
Міхаель Гольцер (спів).

Конвікт

- У 1808 Шуберт був прийнятий «півчим» в придворну капелу та Конвікт — авторитетну у Відні школу з пансіоном.
- Зним займалися В. Ружичка (генерал-бас), а потім (до 1816) Антоніо Сальєрі (контрапункт і композиція).
- Протягом 1810—1813 він написав безліч творів: оперу, симфонію, фортепіанні п'єси й пісні.

Антоніо Сальєрі
(1750 — 1825)
австрійський
композитор,
диригент і педагог
італійського
походження.

В 1813 році Ф. Шуберт
поступив у
вчительську семінарію
і через рік почав
викладати в школі, де
служив його батько.

У вільний від роботи
час він написав свою
першу мему і поклав на
музику вірш Гете
«Гретхен за прядкою»
(19 жовтня 1813) — це
був перший шедевр
Шуберта.

У 1818 році
Шуберт як
учитель музики
виїхав в
Угорщину і
прожив декілька
місяців в маєтку
графа Естергази
Желиз.

1820-ті роки

Наступні роки виявилися для Шуберта важкими, оскільки він через свій характер не вмів домагатися прихильності впливових віденських музичних діячів.

Романс «Лісовий цар», опублікований як ор. 1 (очевидно, в 1821), поклав початок регулярному виданню творів Шуберта.

У лютому 1822 він закінчив оперу «Альфонсо й Естрелла» (Alfonso und Estrella); у жовтні була написана «Незакінчена симфонія» (сі мінор).

1823 –тий рік.

Наступний рік відзначений у біографії Шуберта хворобами та зневірою композитора.

Його опера не була поставлена; він написав ще дві — «Змовники» і «Ф'єррабрас», але й вони не були поставлені.

Чудовий вокальний цикл “Прекрасна мельниківна” і схвально прийнята слухачами музика до драматичної п'єси Розамунда свідчать, що Шуберт не опускав руки.

Франц Петер Шуберт в мае 1825 г.
Портрет работы В.А. Ридера.

1824 рік.
Ф. Шуберт працював над струнними квартетами ля мінор і ре мінор («Смерть і Дівчина») і над октетом фа мажор, однак матеріальні проблеми змусили його знову повернутись до вчительської роботи у родині Естергазі.

Фогль и Шуберт.
Рисунок карандашом М.Швинда.

Літнє перебування в Желізі позитивно вплинуло на здоров'я Шуберта. Він написав там два опуси для фортепіано в чотири руки — сонату «Великий дует» до мажор і Варіації на оригінальну тему ля-бемоль мажор.

1826 рік

Шуберт клопотав про надання йому місця капельмейстера в придворній капелі, але клопотання не було задоволено.

Його останній струнний квартет (соль мажор) і пісні на слова Шекспіра (серед них «Ранкова серенада») з'явилися

під час літньої поїздки у Веринг, село під Віднем.

В 1827 р. були
написані
вокальний цикл
«Зимовий шлях»
і цикли
фортепіанних
п'єс (Музичні
моменти й
експромти).

Друзі Шуберта: Іоган Іенгер, Ансельм Хюттенбрєннер.

У Відні шубертівські
пісні були в цей час
широко відомі; у
приватних будинках
регулярно проводилися
музичні вечори,
присвячені винятково
його музиці — т.зв.
Шубертіади.

Шуберт за пианино.
Картина Густава Климта, 1899 г. (сгорела в 1945 г.).

Завдяки натхненному виконанню пісень Шуберта Фоглем, вони завоювали популярність у віденських салонах.

Хвороба і смерть 1828р.

В останній рік були написані такі шедеври як Симфонія до мажор, вокальний цикл, помертньо виданий під назвою «Лебедина пісня», струнний квінтет до мажор і три останні фортепіанні сонати.

Будинок у
Відні, де
композитор
провів останні
роки життя.

Помер
Шуберт
від тифу
19 листопада
1828р.

“Смерть поховала тут багатий скарб, і ще більше надій”.